༄༅། །བོད་མིའི་སྒྲིག་འཛུགས་ཀྱི་ལས་བྱེད་གསར་འདེམས་ཀྱི་བོད་ཡིག་དྲི་ཤོག

གནས་རིམ། དྲུང་གཞོན་ལས་རོགས། རྒྱུགས་གཞི། བོད་ཡིག ཨང་ཐོབ། ༨༠ རྒྱུགས་ཡུན་ཚད། ༣:༠༠

ཕྱི་ལོ་ ༢༠༢༣ ཟླ་ ༡ ཚེས་ ༥

ཐུགས་སྣང་། → སྤྱི་ཡོངས་བོད་ཡིག་དག་ཆར་ཨང་ ༧ དང་། ཡིག་གཟུགས་ལ་ཨང་ ༣ བསྡོམས་ཨང་ཐོབ། ༡༠

ཀ༽ གཤམ་གསལ་སྤྱིར་བཏང་ཤེས་བྱའི་དྲི་བ་དྲུག་ནས་ལྔ་ཡི་ཐོག་ལ་ཚིག་ཕྲེམ་ ༨༠ ལས་མི་ཉུང་བ་རེ་བྲིས།

ཨང་ཐོབ། ༤X༥=༢༠

༡ ༧གོང་ས་༧སྐྱབས་མགོན་ཆེན་པོ་མཆོག་གི་ཐུགས་བསྐྱེད་དམ་བཅའ་བཞིའི་སྐོར་མདོར་བསྡུས་རེ་བྲིས།

༢ སྣེ་ཤེས་ཡོན་སློབ་གསོ་ཞེས་པའི་གོ་དོན་གང་ཡིན་ནམ།

༣ འགྲོ་བ་མིའི་གཞི་རྩའི་ཐོབ་ཐང་ཞེས་ན་གང་འདྲ་ཞིག་ལ་གོ་དགོས།

༤ དུས་རབས་ཉེར་གཅིག་པའི་ནང་པ་ཞེས་ན་གང་འདྲ་ཞིག་ལ་གོ་དགོས་སམ།

༥ བོད་ཀྱི་ཁོར་ཡུག་ཉམས་ཆག་ཕྱིན་པའི་རྒྱུ་མཚན།

༦ ཁྱེད་རང་ཡིག་རྒྱུགས་འཕྲོད་དེ་ས་གནས་འགོ་འཛིན་ལ་བསྐོས་ཚེ་མི་མང་གི་བདེ་སྡུག་གཟིགས་ཕྱོགས་སྐོར།

ཁ༽ བཙན་བྱོལ་དུ་ཤེས་ཡོན་སྒྱུར་སྒྱོད་ཀྱི་བརྒྱུད་རིམ་ཁྲོད་ཁྱེད་རང་འཚར་ལོངས་བྱུང་སྟངས་དང་དེར་གནོད་ལེན་བྱེད་ ཕྱོགས་བཅས་ཀྱི་སྐོར་རང་ཉིད་ཀྱི་མྱོང་ཚོར་བྲིས། ཚིག་ཕྲེམ་ ༤༥༠ ནས་ ༥༠༠ བར། ཨང་ཐོབ། ༢༠

ག༽ བོད་མིའི་སྒྲིག་འཛུགས་འཕྲོད་བསྟེན་ལས་ཁུངས་ཀྱི་དྲུང་ཆེའི་མཚན་ཐོག་ལས་འཚོལ་སྙན་ཞུ་ཞིག་བྲིས། ཚིག་ཕྲེམ་ ༡༥༠ ལས་མི་ཉུང་བ་དགོས། ཨང་ཐོབ། ༡༠

ང༽ བོད་མི་རྣམས་བཙན་བྱོལ་དུ་གྱུར་དགོས་པའི་རྒྱུ་མཚན་སྐོར་ཚིག་ཕྲེམ་ ༡༥༠ ལས་མི་ཉུང་བའི་རྩོམ་ཞིག་བྲིས།

ཨང་ཐོབ། ༡༠

ཚ༽ ༄གོང་ས་མཆོག་གི་གསུང་བཤད་ལས་ཟུར་འདོན་བྱས་པའི་གཤམ་གྱི་དབྱིན་ཡིག་བོད་སྒྱུར་གྱིས། ཨང་ཐོག ༡༠

Even today, Tibetans in Tibet live in constant fear and the Chinese authorities remain constantly suspicious of them. Today, the religion, culture, language and identity, which successive generations of Tibetans have considered more precious than their lives, are nearing extinction; in short, the Tibetan people are regarded like criminals deserving to be put to death. The Tibetan people's tragedy was set out in the late Panchen Rinpoche's 70,000-character petition to the Chines government in 1962. He raised it again in his speech in Shigatse in 1989 shortly before he died, when he said that what we have lost under Chinese communist rule far outweighs what we have gained. Many concerned and unbiased Tibetans have also spoken out about the hardships of the Tibetan people. Even Hu Yaobang, the Communist Party Secretary, when he arrived in Lhasa in 1980, clearly acknowledged these mistakes and asked the Tibetans for their forgiveness. Many infrastructural developments such as roads, airports, railways, and so forth, which seem to have brought progress to Tibetan areas, were really done with the political objective of sinicising Tibet at the huge cost of devastating the Tibetan environment and way of life.

※○○○○ དགེ་ལེགས་འཕེལ། ○○○○※